

κυπριακός

κυπριακός κ. **κυπραίικος** κ. **κυπριώτικος**, -η κ. -ια, -ο, επίθ. [<Κύπρος + κατάλ. -ιακός, -αίικος, -ιώτικος], κυπριακός·

- *έγινε κυπριακό ζήτημα*, βλ. λ. [ζήτημα](#)·

- *κυπραίικο γαιδούρι*, βλ. λ. [γαϊδούρι](#)·

- *λύνουν το κυπριακό*, **α.** βρίσκονται κάποιοι σε επίμονες και ατελείωτες συζητήσεις, χωρίς να μπορούν να βρουν λύση, χωρίς να μπορούν να συμφωνήσουν στο πρόβλημα που τους απασχολεί: «απ' το πρωί είναι κλεισμένοι στο γραφείο, αλλά φαίνεται πως λύνουν το κυπριακό, γιατί μεσημέριασε κι ακόμα δε συμφώνησαν». **β.** λέγεται και ειρωνικά, όταν καταπιάνονται κάποιοι σε ατελείωτες συζητήσεις χωρίς αποτέλεσμα, ενώ το θέμα που τους απασχολεί είναι εύκολο και χωρίς σπουδαία σημασία: «μαζεύτηκαν οι ένοικοι να κουβεντιάσουν για το βάψιμο της πολυκατοικίας κι έχουν ένα σωρό διαφωνίες λες και λύνουν το κυπριακό». Από το ότι το κυπριακό πρόβλημα παραμένει άλυτο εδώ και πολλές δεκαετίες·

- *το κάνω κυπριακό ζήτημα*, βλ. λ. [ζήτημα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας